

Paul

Bídák

Zdravím tě Sběrateli,

Doufám, že tento dopis k tobě došel včas, ještě v době kdy se v těchto končinách vyskítáš. Slyšel jsem, že hledáš předmět o nesmírných schopnostech. Aspoň tak se to kolem traduje říká se, že jsi velký muž, bohužel toho o tobě víc nevím. Pouze jen to, co se kolem šustne. Právě hledáš nějaké artefakty nesmírných hodnot. Mám jeden takový a budu rád, když se ho zbavím. Povím ti svůj celý příběh.

Kdysi jsem byl mladý muž s úsměvem na rtech. Býval jsem lord Cedric a nikdy jsem neměl rád, když se zabíjelo a obzvláště ne, když bezdůvodně. Studoval jsem společně s mnišským řádem Jubilea staré spisy. Jednou jsem se dostal do zakázané komnaty. Byly zde spisy o velice pozoruhodných předmětech. Studoval jsem je jen chvíli a jen jediný list. List s mapou zakázaného království, království mrtvých, kde vládl zlý lord Faust.

Král Faust byl právě nesmírně mocný a ukrutný a liboval si v zabíjení. Byl to sobec a díval se jen na sebe, ostatní ho nezajímali a proslýchá se, že jeho matka která umřela, když mu bylo osmnáct, zemřela na otravu díky němu. Jednoho dne zatoužil po mocné zbrani, se kterou by mohl ovládnout celý svět. Byla to myšlenka pošetila, ale on na ní trval. Dal si zavolat vrchní černé mágy, kteří se zabývali okultismem a podobnými věcmi. Poručil jim stvořit tuto zbraň nesmírné síly do deseti let, nebo že je právě zabije. Ubohým zdrceným mágům nezbylo nic jiného než splnit jeho přání. Daly poručit mistru kováři, aby ukoval meč. Kovář byl dobrého srdce, a proto nebyl moc rád, že zbraň, kterou má vyrobit bude nosit tyran jejich země. Avšak souhlasil. Meč byl vyvinut za pomoci temné magie nejvyšších černých mágů a k jejímu použití bylo potřeba znát kombinace tónů, aby se mohla aktivovat. Byl to meč Děsu též přezdívaný pod jménem Bídák. Když mu ho jeho mágové po tak nesmírně krátké době přinesly vysvětlily mu k čemu je, a jak se používá. Místo aby jim poděkoval a zaplatil udělal přesně to, o čem od něho čekal snad každý. Když král slyšel z mluvy poddaných dost myslel si, že víc slyšet nepotřebuje. Dal rozkázat zabít všechny, kdo o tomto meči jen kapku věděli. To byla jeho ukrutná chyba, protože nevěděl, že ponese ukrutné následky za svou tvrdohlavost. Jeho mágové mu dříve říkali, že po použití meče se objeví drak a vše v okolí nepřátel spálí svým mocným plamenem včetně nich, ale on nepřátele myslel jinak než měl. U něho byl každý druhý člověk nepřítel a tak skoro každého dával zabít, proto si představil pod slovem „nepřítel“ pouze nepřátele z cizích zemí a ne lid pod, kterým si představoval hmyz. Král odšrouboval krvavě rudou rukojeť meče, která byla zároveň unikátní flétnou a zatroubil na ni kombinací, kterou měl napsanou na kusu zažloutlého pergamenu. Všude po království se rozlehl, obrovský křik a panika z té letící příšery. Lidé utíkaly do svých domovů před obrovským černým drakem, který znamenal jejich zkázu ve snaze, že je nezabije. Avšak byla to chyba, protože mocný drak vše spálil na padrti. V království pak nebylo živé duše, jen krále, který zemřel v šílenství. Byly zde už jen rozbořené domy a popel. Tak se stalo z mrtvých planin domov nemrtvých, nemrtvých, kteří bývali lidem krále Fausta, lidem kteří bývali pod jeho krutovládou.

Rozhodl jsem se, že se do té země vypravím. Vzal jsem všechno vojsko na které jsem jenom měl a vydal jsem se podle mapy. Přepřel jsem oceány, prošel

spousty pouštích až jsem dorazil do té říše. Hledal jsem ten pozoruhodný meč a neohlížel jsem se zpět. Byl jsem zaslepen tak touhou po meči, že jsem nevnímal nářky mých vojáků, kteří nařikaly, když je zabíjeli nemrtví. Došel jsem až k zničenému paláci, vyšel po schodech a spočinul očima na daném předmětu. U něho ležel pergamen s kouzelnou formulí. Byl jsem tak nadšen objevem, že jsem se k němu vrhl a chtěl jsem ho vyzkoušet. Zahrál jsem formulí a běda, běda mi. Nemrtví byli v blízkosti mých vojáků, ba právě s nima bojovali zatímco já se vkradl do této komnaty. Ozval se opět křik a stalo se opět to co králi Faustovi. Byl jsem natolik zdrcen, že jsem se rozplakal. Ten předmět, po kterém se tolik toužil se stal pro mne jen pouhým bezcenným krámem. Mé milované vojsko, mí přátelé, ti všichni byli mrtvi. Navrátil jsem se proto domů a čekal, že na to všechno zapomenu. Minulo noc, týden, rok a pořád jsem nemohl zahnat z hlavy ten hrozný okamžik, kdy jsem zahrál. Proto vás prosím, vezměte si tento předmět.

Myslím, že by bylo dobré popsat vám tu zbraň.

Meč je z pravé čisté ocele a je velký asi jako lidská paže. Jeho rukojeť má barvu krvavě rudou a je vroubkovaná, neboť po jejím odšroubování se z ní stává poněkud podivná flétna. Meč je poměrně lehký a dalo by se říct, že by ho uneslo i malé děcko. Přesto je velký tudíž je jasné, že na něj byla použita magie. Meč je mírně potlučen na čepeli, avšak to ho nijak neomezuje od jeho funkce.

S pozdravem Cedric.

